

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Buoresol

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Magnații pe lucru.

Tot sînt buni la ceva și magnații maghiari: sînt pună bețe în roatele guvernului maghiar. 'Si-au arătat această îndemănare a lor când cu proiectul de căsătorie civilă al lui Tisza. Ca nu cumva lumea să-i uite, aristocrații maghiari, clericaliștii ruginiți din casa seniorilor, s'au pus acum din nou pe lucru.

În capul mișcării s'au pus contele Zichy Nándor, ear' cătră dînsul s'au alăturat numai decît alți doi nobili aristocrați și anume contele Szapáry Géza și prințul Eszterházy Miklós Moricz.

Departe de a ne exprima părerea de rău ce am simț-o vedînd greutățile ce i-se pun chiar dela început guvernului actual maghiar, față cu care nu avem nici o simpatie, vrem să arătăm numai și cu această ocaziune la căta decadență a ajuns în nenorocitul stat al Stului Stefan constituționalismul și parlamentarismul. Și anume se menține o instituțiune a unei clase privilegiate, instituțiune care nu s'ar potrivii abia doar' în amintirile ce au rămas despre vremurile feudale.

Că în adevăr ce oameni cu idei ruginite, ce ramoliți se găsesc în acest muzeu, se poate judeca de pe declarația cea făcut-o Zichy Nándor, unul din capii clericalilor, care a dîs într' altele că nu se închină supremației legilor statului, deoarece- ce pentru dînsul sînt mai normative legile dumnezeiești; așa a învățat el din catechism.

Un bărbat politic, care în loc de discuțiuni basate pe principii înserise în legile nouă moderne, profesate de bărbații luminați ai veacului, vine și vrea să facă politică ținînd în mână catechismul!

Și ciudățenia aceasta numai în Ungaria a putut să se întîmple, unde chiar bărbații cu veleități de oameni politici moderni sciu că de mult își bat joc de cuceririle moderne.

Deși nu credem ca actualului ministru-președinte să i-se dea ocazie să-și apere în casa magnaților proiectul referitor la căsătoria civilă, totuși ținem a înregistra aci lupta ce aristocrația a început-o deja în contra acestui proiect, care chiar dacă ar trece prin camera deputaților, ar căde, de sigur, în casa aristocraților.

Ceea-ce e mai interesant în această luptă a aristocrației, este faptul că după cum se afirmă, lupta e condusă de in-

susii fostul prim-ministru contele Szapáry Gyula, care — scrie „Budapesti Hirlap“ — năcăjit de chipul cum fostii colegi ai lui au lipsit dela datoria de a-l susține, vrea să facă noului minister dîle amare în casa magnaților.

Cât de hotărîți sînt a lucra magnații arată chiar hotărîrea ce au luat de a nu vota nici proiectul de indemnizare ce Wekerle va fi silit să ceară dîlele acestea. Ba sînt unii aristocrați atît de „radicali“ față cu noul guvern, al cărui șef nu este nici măcar baronaș, încît nu se mulțumesc cu respingerea proiectului ce li-se va înfățișa, ci vor să propună o formală declarație de neîncredere cătră guvern.

Se pare deci că noul guvern va avî se dea lupta cea mai grea cu aristocrații.

Că nici în sinul majorității din cameră nu merg lucrurile tocmai neted, se poate vedea din următoarele:

Luni seara, când membrii noului guvern s'au înfățișat la clubul liberal, contele Csáky a dîs într'o cuvîntare, că cea mai fericită zi a vieții sale a fost ziua, în care a vădut cum întreaga majoritate se grupează în giurul noului guvern, cum un spirit nou și proaspăt a cuprins pe membrii majorității.

Vine însă a doua zi „Pester Lloyd“ și scrie că omul care ar crede că fostul guvern a fost condus de un spirit reacționar, ear' cel actual ar fi condus de alt spirit este bun numai ca mediu de sugestiune; că peste tot este o afirmațiune stupidă a dîce că actualul guvern, în care sînt șese din membrii fostului guvern, ar fi mai liberal decît cel trecut...

Cum rămîne atunci cu „spiritul nou și proaspăt“ ce a încântat pe contele Csáky?

În același timp foile budapestane scriu că în sinul majorității s'au format trei clici: a tiszaiștilor, szapáryștilor și a fusioniștilor, că tiszaiștii s'au supărat chiar din ziua antîia pe aderenții devotați ai lui Wekerle, dintre care Tibađ a dîs că de dorit ca de aci încolo membrii majorității să confereze de-adreptul, nemijlocit, cu șeful guvernului, cu Wekerle, ear' nu prin intermediari.... Ceea-ce însemnează că amicii devotați ai lui Wekerle au observat și în trecut și în prezent cum în sinul majorității au fost și sînt clici, ceea-ce ar dori ca de aci încolo să nu mai fie.

Cu un cuvînt, chiar dela început împregiurările în care se prezentă noul minister, nu sînt de natură a profeți dîle senine cabinetului Wekerle.

Aristocrații pe de o parte și spiritul de clică pe de altă parte, eată ce vor împedeza guvernarea lui Wekerle, eată ceea-ce ține pe loc, dă chiar îndărăt statul Stului Stefan.

Și nici nu poate fi altfel. Nu poate să se înjghebeze în statul acesta un guvern cum se cade, eată vreme o parte considerabilă a cetățenilor patriei sînt excluși dela viața publică.

Căta vreme o aristocrație ruginită și o majoritate șovinistă duc carul acestui stat, el tot poticnind va merge, tot din gropi în gropi va da.

Și nu munca aristocraților îl va scoate.

Perchisiția domiciliară, care s'a ținut alaltăieri în localitățile „Institutului tipografic“ a durat dela oarele 8 dimineața pînă la 1. În tot timpul acesta ușa prăvăliei institutului a fost blocată de polițiști, care nu au permis nimîruia să intre sau să iese. Se înțelege, că prin aceasta s'a cauzat institutului considerabile pagube materiale, căci prăvălia este local de vîndare, unde mușterii intră și iese, cu deosebire în di de tîrg de săptămîna, cum a fost aceasta. Într'aceia judele de instrucție Gódri și vicesenatul Savu sub asistență polițienească au scormolit toate hîrțile și registrele, secuestrînd vre o 14 scrisori, în care se pomenește de „Replică“ și făcîndu-și un extras din registre despre banii încasați pentru tipărirea acesteia. Scrisorile sînt simple cereri de informațiuni dela diferite persoane din public, despre aparițiunea „Replicii“ etc. Nu credem că procuratura se va procopsi cu rezultatul perchisiției. Altcum pentru- ce și mai năcăjește atîta pe bietul jude instructor, când autorii sînt cunoscuți și nici căle trece prin mînte se negă. Se vede însă că procuratura nu voește să fie „vinovat“ cel-ce în adevăr este, ci cel-ce ea voește să fie. De, justiție ungurească.

ADRESE DE ADERENȚĂ

pentru

Dr. LUCACIU.

Iubitului apostol, antelupător și martir național
Dr. Vasile Lucaciu.

Dovețile limpede și adevărate ca lumina soarelui, zdrobitoare pentru șoviniști, înălțătoare și edificatoare pentru noi, desvoltate întru apărarea Ta și a cauzei noastre române.

nesci în dulcea noastră limbă maternă, n'au putut străbate în negrele inimi, cuprinse de negura șovinismului, ale judecătorilor Tîi din Dobrițin; fi sigur însă, că acestea cu atît mai mult vor incolți în sufletele noastre: iubindu-Te și admirîndu-Te! Fii sigur, că lupta ce o susții cu atîta tărie și abnegațiune va produce românismului o floare, cu care Te vei mândri a o lega în frumosul buchet: „Libertatea națională“.

Jugul Tîu e — apărarea noastră!

Lanțurile Tale — libertatea neamului!

Martiriul Tîu — rușinea justiției ce Te-a condamnat; dar' fala Ta și mîndria noastră!

Fii vesel, căci și Tie-ți cîntă străbunul Horațiu:

„Serus in coelo reddeas

„Diigne intersis

„Populo Romano!“

Să trăească și apărătorul Tîu, domnul Coroianu, care cu atîta demnitate apărîndu-Te, a scuit încă odată demasca lumii orgiile dușmanilor pornite asupra noastră!

Românii sîngeogeni.

Mult Stimatului Domn Dr. V. Lucaciu.

Venerăm pe iubita-ți mamă, care ca și strămoșa noastră Cornelia a produs pentru mult prigonitul popor românesc un Tiberiu Grachi!

Jurăm că îi vom urma și noi a ne creșea scumpii nostri copilași în adevărată iubire cătră patria și neamul nostru și-i vom învîța să scie chiar muri pentru dulcea noastră limbă românească!

Ear' pe Tine, Grachule, care ai făcut să răsună sonoră și dumeșceasca noastră limbă și pe cea mai ungurească pustă, unde cu vrednicie bărbătească ai spus asupritorilor nostri, că uneltirile lor netrebnice — contra legii de D-zeu date tuturor popoarelor din lume — de a ne răpi limba și viața noastră, zadarnice vor rămîne. Pe Tine neînfricatul tribun, care ne arăți prin viu exemplu, că chiar cu punerea vieții să apărăm și cultivăm limba noastră românească; închinîndu-ne curăgiului Tîu, care răpesc după sine pe toți adevărații fii ai poporului românesc și din care are să răsără soarele adevăratei libertăți: dulce Te salutăm!

Din păharul suferințelor Tale, eroule, bem alături cu Tine noi mamele române și drăgălașii nostri copilași!

Gata de luptă sfîntă stăm și noi! Să trăiți mulți ani!

Zarand, 21. Noemvrie. 1892.

Maria Otel, Maria Giurgiu, Otilia Boneu, M. Felea, Sofia Feier măr. Gherman, Susana-Golda, Susana Andreiu, Amalia-Radu, Sofia Gherman.

*

Veneratului Domn Dr. Vasile Lucaciu

în Șigesci.

„Conscia mens recti famae mendacia videt“.

Românii alegători de partid național din cercul electoral Zălău sînt mîndri de purtarea Ta cea bărbătească și adevărat românească arătată cu ocaziunea pertractării procesului politic din Dobrițin în 12 Noemvrie 1892 c. n.

Mai clar și mai apriat simțămintele și cugetele noastre nimenea nu le-ar fi putut exprima, dară nici blăstematul de șovinism mai apriat a-l demasca.

Sîntem uniți cu Tine în cugete și uniți în simțiri. Ale noastre-s ale Tale, la timp potrivit dispune de ele. Și când cu plăcere îți întonăm: „longus post te est ordo idem patetium decus“ totodată-ți dîcem: „perge pati patiens pariet patientia palmam“!

Iubirea, stima și alipirea noastră cătră Tine se-ți fie de mîngîiere și încurajare în mijlocul persecuțiilor barbare.

Scim că nu atîta Tu, cît si mai ales în Tine poporul român e lovit, — aceasta simte nedreptatea ce i-se face, — odată însă deșteptat, cauza lui cea dreaptă o va sci duce la triumf.

Să trăești la mulți ani spre bucuria și mîndria neamului român și spaima contrariilor nostri.

Alegătorii români din cercul Zălăului.

Secțiunea Slatina a Ligii culturale a trimis următoarea telegramă dlui Dr. Vasile Lucaciu cu ocaziunea osîndirii sale.

„Salutările și încurajările noastre în lupta națională.

„Înainte cu energie de fier!“

Iuliu Moisil,
secretar.

Guvernul și clericaliștii.

Drept caracteristică a dispoziției ce domnesce în cercurile clericale, mai extragem următoarele dintr'un articol, cu care „Magyar Állam“ comentează programul noului minister:

Căsătoria civilă obligatorie și dreptul matrimonial unitar au ajuns deocamdată numai în principiu în program. Însă pentru noi aceasta este cu desăvîrșire egal. Vinovăția acestei intenții rele îndreptată contra bisericii catolice nu se atenuază nici prin aceea, că Maiestatea Sa și-a rezervat hotărîrea asupra proiectelor, căci dacă acestea vor fi elaborate și puse în programul legislativei, apoi nu vor mai fi luate dela ordinea dîlei pînă nu vor fi rezolvate.

De aceea noi catolicii primim această declarațiune a șefului cabinetului cu cea mai

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Pururea o răsboire. . .

I.

Pururea o răsboire, rînduri, rînduri de po-

poare,

Unele rămîn învinse, altele-s învingătoare,

Și se 'nalță pe ruina națiilor dispărute,

Vecinie înspăimîntătoare și puternice redute,

De-unde și 'nvîgătorul plin de gloria-i, ne-

merici,

E gonit și el, ca mîne, de-un popor și mai

puternic.

Munți strălucitori și rîuri ca ogîndii strălu-

citoare,

Nu împac a lor domnie, mîrgînind a ei hotare,

Ci se răspîndesc în valuri mînioase și aprinse

Ca torente din munte în câmpiile întinse;

Eară când ajung în culmea înfloririi și puterii

Pravilele neschimbate hărăzindu-le căderii,

Îi silesc să 'napoeze altor tinere vîlăstare,

Gloria lor neștirbită ce-a trecut peste hotare,

Strălucirea-ațător neamuri ce li-au fost adăugată

Cu vîrsarea-atîtuși sânge, se împrăscie deo-

dată,

Luminînd aici și cole toate-acele începuturi

De-o viață mult mai nouă peste vechile ți-

nuturi.

Căta faimă răspîndise și de sus plutia în sferă,

Tot s'a stîns încet cu 'ncetul a Românilor

putere,

Și-alte nații îndreptate de distince căpetenii

S'au ținut pe nesăpînțe peste toate-a lor domenie,

Necîntîrî slava Romei și trecu-și ei hotare

Sîngerosele acele năvăliri de lumi barbare,
Ca 'n atingerea străvechii timpului civilizații
Să se 'mpartă în acele 'nfloritoare de aji nații,
Ce-și pretind domnia lumii, și a ei supremație,
Pe uscat ca și pe marea cea albastră și lucie.

II.

Englitera colindează mările cu a ei nave,
Și cu flotele întinse pînă 'n fîrmuri scandinave,
Franța înecată 'n valuri, de lumină orbitoare,
Pururea-și desfată ochii într'un răsărit de soare,
Ear' la Pirinei, hotarul cel nestrămîtat al

Franței,

O nesigură coroană își disput, aci infanții

Tronului de odinioară a puternicei Ispanii,

Otrăvit pumnal înfîptu-i, drept în inima Ger-

manii...

Este strigătul mulțimii osîndite care cer,

Împărțirea lumii acestii, cu-a ei ranguri și

avere,

Nisuind a fericirii lor aurorală rață

Peste inima ori-cărui într'un chip egal se cață,

Ear' alături, din Nordul cel întunecat se vară

Un popor cuprins de chinuri, umilit, cu fața

'ntoarsă,

Cătr'acel-ce din 'nălțimea-i suverană, tot amaru

Lui îl dă să-l bea din cupa-i poleită... Este

Tarul

Care pururea preschimbă a poporului voință

C'un cuvînt din parte-i numai, ear' toată a lui

sîlînță

De-a se scutura din lanțul tiraniei și durerii

Umple temnițele negre și pustile Siberii,

Veđ sub cer lîlă cu soare unde creșe și portocalii

Și lămâii, stăpînirea prea sîburdălcă a Italiei,

Doamna cea încântătoare artelor și poezii,

Cu a ei ochi cuprinși de farmec și de umbra
reverii

A recuceririi-acelui scaun de odinioară,
Înfloririi din lăuntru, strălucirii din afară...
Colo, pe-o sofa culcată e o 'ncreștă curtesană,
Păr lucios și negru numai, trasă din condei

sprînceană,

Peste fața-i gînditoare, umbra stînselor plăceri

Ce le-a fost stîmrit odată și gustat pînă mai ieri!

O-hii ei se 'ntorc spre Bosfor luminat de mii

de rață,

Ea prin păr își trece mîna și din piept adînc

ofterază,

Ear' în giuru-i sar și joacă mulți copii ce 'n

poală-i ține,

Ved Bulgarii prinși de dorul neastîrnării cei

depline,

Și pe Serbia smerită și pe Grecia ce poartă

Zimbetu-i hrănit pe buze de-o iluzie de-

șeară...

* * *

Deasupra tuturor, cum e capul, se sprîgînă

Pe-a ei visuri ca pe o mîna mîndra nație

română,

Hotărîță și sumeșă, și creșcînd din an în an,

Sentinelă credincioasă a 'mpăratului Traian,

Ca aci să privegheze, Ea, mărirea Romei stînsă

Însăși Ea s'ajungă-o Romă falnică și neînvînsă,

Căci apururi o 'nvîșară se-și țintească toți

ilustrii

Patrioți ai sei domnia pînă 'n mijlocul Austriei,

Unde patru milioane de Români în negre feare

Tot așteaptă ca să bată cînașul cel de liberare,

Dărîmînd subreda zidire Ungurilor cei sîl-

bateci

De-al maghiarării cuget toți hrăniți și toți
fanateci.

Din nespusul întunerec, care peste toate pică,

Geamăt, vîiet surd, în clocot, pînă 'n ceruri

se ridică,

Ale națiilor care zac de veacuri asuprite

Așteptînd să sune oara libertăților dorite,

Sfîrîmînd jugul ce-i apasă și trăind în armonie

Pe ruinele acelor îngropate 'mpărăție. . .

Căți Români din cele patru părți a lumii nu

așteaptă

Întregirea noiei nații... după pravila cea

dreaptă,

Și supunătoare vecinic a 'ntocmirilor umane,

Să unească într'un glas vocea celor de ce mi-

lioane,

Si 'ntro' singură putere și într'aceleși hotare,

Dorul lor de viață vecinic, a lor vecinică

eșperare.

Ca în Răsărit să fie ei făclia de lumină,

Eară țeara lor pe toate celelalte țări, regină;

Să îmbrățoseze soarta mîndră-a marilor imperii

Dela-născere și pînă în minutele căderii,

De pe culmea suverană unde-odată-au ve-

țuit....

.

O! popor, odrasla unui neam atît de strălucit!

Luptă-te cu bărbăție înainte, căci te-asigur,

Că și cauza-ți e dreaptă și triumful tîu e sigur.

Căci în lumea întocmită din cădere și suire

Și din vecinice surprinderi, pururea-i o răs-

boire,

Ear' acel-ce isbîndesce, făr' ocol, făr' de zăbavă,

Se ridică cu atîta liniște, cu atîta slavă,

Strălucind adînc în noaptea vremilor, pe-al

vieții cer

Ca luceafărul cei vecinici care nasc și nu mai per.

Tot așa același cuget și credință se te 'n-

mare indignație și însem timpului de sosit, ca să începem contra lui lupta de apărare cu toate mijloacele. Noi nu putem asculta de Făbiu Cuncetari, care seduce prin minciunoasa mare liberală, ar voi să adormă ează indignația trezită a catolicilor.

Căoi sau cabinetul Wekerle voese să introducă căsătoria civilă obligativă, și atunci fiecare catolic, care spriginesce acest guvern, este un trădător fără onoare, sau nu voese să o introducă, și o primesce în program numai din motivul de a face să tacă propria sa tabără, în cazul acesta politica guvernului este imorală, precum imorali sunt toți aceia, care direct sau tăcând contribuie la aceasta, ajungându-și și ei scopurile prin minciuni.

Cronica Țilei din Arad.

Arad, 23 Noemvrie.

Popoarele mature au să ese osândite în contumăție.

Geniul națiunii ni-a dat bărbați, care au și mintea și virtutea de a lupta contra tuturor ce ni-se octroază cu mână de fer.

Săgețile sunt îndreptate contra acestor bărbați, ca turma să rămână fără păstor; procesele actuale politice ne înfățișează tabloul situației.

Aceia-ce se petrece la noi nu este o luptă politică de principii, în care popoarele se luptă pentru idealurile lor naționale, pe terenul etico-social; ci o imbecilă luptă de extirpare, preconisată chiar de procurorul regesc din Arad în memorabilul enunțament, că preținșii agitatori trebuiesc extirpați chiar cu forță.

Fiscul camerei advocațiale din Arad a făcut proces de trădare patriei contra domnilor advocați Dr. Oncu, Aurel Suciu, Petru Truța și Dr. Pop, mai și insultându-i mare patrie în maculatura sa în care le cere amovarea.

De atunci diarele maghiare necontentit în în iritațiune spirituale contra acelor advocați, diseredându-i înaintea lumii că sunt lipsiți de dreptul praxeii advocațiale. Infamia a mers până acolo să prindă clienții dinaintea casei lor și să spună lumii că sunt lăpădați din advocatură. Ura străbate până la uile lor și-i imprimă caracterul în inscripții de „haza-drulo, abuzg oldak” și alte infamii.

Signatura este a le nimici existența, implinirea cuvântului de extirpare.

Acusatorii și judecătorii lor sunt o persoană: corpul advocațional. Decretează această onorată cetăție că nu va mai primi procese dela „Valahi”, și atunci îi vom crede, că din motive pur politice rîvnesc la existența colegilor lor, altcum rămâne pe ei rușinoasă bănuială că rîvnesc la clientela acestora.

Si ciudat lucru, că chiar cei mai fanatici acusatori și-au făcut cariera prin Români. Fiscul Péterfy cu acusa e născut din mamă română, crescut în casă românească și îmbogățit prin clientela românească. Apoi demagogul Barabás, pe care clientela românească l-a ridicat dela masa scriitoarească a sedreii orfanale la palat, ajungând deputat, primul graiu i-a fost ca să se detragă debitul postal dela diarele românești, și astăvăr a sumuțat masele stradelor pe Români.

Că-i perdat ori cărușaii l-au călcat în drumul mare, și tu n'o să-i dai de urmă, oii să-l vezi fără suflare.

Aducându-l lom pe poartă.

Și când de dureri nebună îți smulgeai din cap toți perii, și-ți zdrobiai pieptul cu pumnii rătăcind în ciasul serii, Pela mori, la iaz, pe maluri.

Și cu plănul tău în hohot și cu țipet ascuțit, Sfășiai tăcerea nopții, pruncu-ți că l-au înghițit Ale apele crude valuri.

Când cu ochii seci de lacrimi, istovită de veghiat, Te rugai așa ferbinte în genuunchi lîng'al meu pat;

Doamne, Doamne, ține-mi-l.

Căci e bun, e blând, cuminte și e toată-a mea avere, E nădejdea bătrâneții, singura mea mângâiere Și mi-e singurul copil.

— A trecut și nu mai plînge... Ai vădut la rîndunioacă, Puii dacă prind aripe, dela cuiburi se ridică, Și în largul lumii zboară.

Și tu scii că toate 'n lume, când ajung la-al vieții roș, Se impart și se mprăscie par'că nici nu ar fi fost Frățior și sorioară.

Ce-ți mai turburi dar' viața și nu dormi nopțile întregi

Am adus aceste casuri de pildă și învătătură pentru cei-ce ochi au să vadă, și cei-ce urechi au să audă.

Advocații români și-au dat răspunsurile, sau *formdevényeile* precum se explică în limba patriotică, la care nobilul areopag a decretat punerea apărătorilor noștri sub acasă.

O absurditate care are scopul să facă lumea proastă a crede, că li-s'a luat dreptul de advocatură și să părăsească pe numiții advocați români.

Așteptăm sfîrșitul comediei, iarba verde nu crește în pragul celor-ce se luptă pentru drepturile poporului lor, numai sănătoși se fie. Lumea îi cunoaște acum care sînt aceia.

Asaltul ce s'a făcut astăvăr asupra seminarului, elevii, precum se scie, l-au respins cu petri, petrite neavînd ochi să vadă, s'au lovit și de doi polițiști. S'a urzit dar' proces contra seminaristilor pentru vătămarea puterii publice, dar' nu s'a putut constata că violența puterii publice cine a comis-o, și așa procesul s'a sistat. Diarele tipă pară și foc contra tribunalului nejust, căci dinții afirmă adevă, că seminaristii agitați de părințele Mangra au atacat ca din senin pe cățiva tineri maghiari care treceau cîntînd arii naționale pe lîngă seminar.

Haita contra tinerimii române s'a redus dar' la pedepsirea clericului Horvat cu 100 fl. bani buni. A pedepsi pe un student cu 100 fl., înseamnă justiție kultur-egylet-istă bag-seamă, căci e ceva nou în analele justiției europene. Noi nu putem cu alta mîngăia pe dl Horvat decît cu mîngăierea părintelui Lucaci împărțită de pe banca acuzărilor fiului său: învață, fiule, cum să lupți pentru neamul tău, și o învățătură bună este vrednică 100 fl. în Țilele proaste de astăzi.

Cronicarul.

Doi „eroi”.

Precum amintisem deja în unul din numerii „Tribunei”, dl Paska Gyuri, sau cum se subscris d-sa acum „Georgiu Pascha”, asesor consistorial, ni-a adresat din Satu-nou-de-jos o scrisoare. Din două motive publicăm aproape întreagă acea scrisoare și anume pentru-că este se dăm domnului Pascha ocaziune să se apere și pentru-ca onorabilii cetitori să poată judeca din înșasi scrisoarea asupra autorului ei.

După o introducere în care dl Pascha atacă pe un preot, pe care d-sa dă cu socoteala, că ar fi scris articolul „Doi eroi” continuă:

„Am în vedere pe cetitorii prețuitei foi „Tribuna” și reputațiunea înșasi a „Tribunei”, și din acest motiv moralmente mă simțesc a reflecta, în interesul sfîntului adevăr, la cele publicate în nrul precitat (229).

1. Observ că Baia Sprie și Satul-nou-de-jos nu se află în Sălagiu, ci în Ungaria propriu zisă; prin urmare acei „doi eroi” nu se află în Sălagiu, cum sustine corespondențele celor „doi eroi”.

2. Observ că nu sîntem numai „doi eroi”, ci este cu noi întreg clerul Marmăției, al Ugociei și al ferii Oașului; precum și poporul chiar și cel sătmărean (Nu va fi totmai așa! Red. „Trib.”), afară de puțini seducți din parochia

N'ai să schimbi tu mersul lumii, n'ai să dormi vecioase legi

Nici să 'ntorci vremea 'napoi.

Și durerea deodată cu vieța-i plămădită, Până la mormînt cu lacrimi calea noastră e stropită,

Asta-i scrisa pentru noi.

Gârbovită și bătrână nesimțit tu te apropii Cu durerile vieții pîn' la marginile gropii Și nu poți muri de dor.

Lung te uiți în a mea cale, genele abia-ți ridici, De a morții spasmuri prinsă te sbați trîdnice se despică

Zarea depărtărilor.

Dar' ficioru-i dus departe, dar' ficioru-ți nu mai vine, Căci s'a pus atîta vreme între el și între tine, Cale ce nu se mai curmă.

Mamă dragă, mamă dragă, nici atît nu ai pe lume, Să mă vezi în clipa morții, să mă strigi încet pe nume

Cu suflarea cea din urmă;

Să m'aplec plîngînd spre tine, să 'nchid al-bele-ți pleope Și se pun o cruce neagră, semnul tristei tale groape

Într'un colț uitat, tăcut....

Și împins de mîna sorții pe-a vieții neagră cale, Cine scie de-oi ajunge să mă 'nchin țîrlinii tale Și mormîntul să-ți sîrut.

Șișesci, care toți reprobăm spiritul anarchic propagat prin minciuni și calumnii, și ne lipim de preabunul nostru episcop, și-l venerăm cu toții. Ba poporul, auzind despre cele-ce se petrec, merge pe orelor Lucaci Antichrist, al cărui discipul s'a făcut și Stăncs Gheorghită, și poate că unul încă din Sălagiu, pentru-că nu poate fi om cu mintea la loc, ca să nu se indigneze cetind cele ce se publică în prețuita „Tribuna” despre un episcop plin de credință în Dumnezeu, cum este episcopul Szabó.

3. Înainte de a răspunde la cele referitoare la persoana mea, află de bine a permite unele observațiuni referitoare la episcopul Szabó.

Între tot clerul diecesan, eu mă simțesc mai chemat a mă pronunța despre acest prelat român; pentru-că eu, în decurs de 40 ani am petrecut în aula episcopescă, și în toate Țilele dimineața am servit s. liturgie cu episcopul, ear' după ameați dela 6—7 oare am cetit episcopului; m'am preumblat, când pedestru, când în caretă cu episcopul; am conversat cu el oare întregi, și în acest timp m'am convins, că episcopul Szabó in-besce tot atît de tară pe poporul și clerul românesc ca însuși Lucaci: cu deosebirea că episcopul Szabó scie a iubi și a apăra pe Români și clerul înțelepțesc și părințesc (Faptele dovedesc tocmai contrarul. Red. „Tribunei”), ear' nunebunesc, ca și Lucaci.

Pecatul, după unii, al lui Szabó este, că el nu a descins pe terenul liber al politice; ear' Lucaci face și a făcut politica.

O, unde sînt acei redactori savații ai „Tribunei” de odată, care scriau, că aprețesc ajutorul politic sugerat de cler; însă a sili pe cler, ca să descindă pe arena politice nu se simțesc chemați. Și aji ce pretinde „Tribuna”, nu numai dela preoți, dar' chiar și dela episcopi: ca ei să se arunce în marea fluctuantă a politice. Ce ar folosi apoi, și ce daune nu ar pute veni din lupta politică a clerului: ar urma, că cădînd politica, cum și cade adese, (Cum și cădînd „cade” politica? Red. „Trib.”), ar periclita și Sionul românesc!

Avem noi aji, har Domnului, inteligență mireană, facă ea politica, și noi clerul, dacă nu-i vom pute ajuta, cel puțin au-i vom împede, dar' ca să bage și să între până la s. altar cu politica, să pună biserica și clerul în serviciul politic, aceasta nici un episcop, ba nici un preot nu o poate permite fără a nu expune celui mai mare pericol înșasi biserica.

Și oare dl Lucaci, oare nu a voit el a băga politica, prin această a deschide ușa politiei în biserică? care om cuminte nu vede, că episcopul Szabó vîdînd acestea a avut s. datorință a striga un veto lui Lucaci, care înșe în mod temerar nu a ascultat și urmarea i-a fost suspendarea. (O dovadă mai clasică pentru motivul suspendării lui Vasile Lucaci nu s'a mai dat, precum ni-o dă acum „omul cel mai chemat” a se pronunța asupra episcopului Szabó. Red. „Trib.”). Judecați voi cei bărbați bărbătești, ear' nu vă luați după copilării. Și vă întrebați, că oare bine și consult este a expune unuic leonodiu, biserica, pericolului? (Căru pericor? Red. „Trib.”)

Eu dealtmintrelea mi-am exprimat vederile mele, și am signalizat principiile bisericii față cu aceasta în nr. 276 (anul 1889) al „Tribunei”, sub titlul „Afaceria protopopului Berinde”. Observ încă aci, că unul sau doi din Sălagiu au fost mai atacat pe episcopul Szabó, căror, eu în timpul acela li-am și răspuns în „Gazeta Transilvaniei”.

Pe acel unul îl cunoaștem și noi, și scim, că a avut și are mîncărimea de a deveni episcop; dar' pe astfel de căi anevoie îi va succede.

Dela stimății domni dela „Tribuna” poftim, că dacă voese ca „Tribuna” să fie organ universal să propage adevărul ori-și-cine l-ar vesti acela; ear' se nu se facă famula parțială a unor indiviți, care luptă chiar cu armele rușinoase ale minciunii, numai ca să-și ajungă scopul lor egoist.

4. Relativ la persoana mea scrie discipul meu, că sînt vîr în ceva cu Ioan și George Patca; eu îl asigur, ba mă oblig publice, că dacă el, sau ori-cine altul va pute demonstra și documenta, că eu sînt conșăngean, chiar și în a 18-a frăție cu cei citați; atunci îi voi solvi îndată una sută de florini în aur. La cas contrar, poate voi fi silit a cere întrevinerea tribunalului regesc în această cauză.

5. Discipul meu scrie, că numai cu multe poclonituri etc. mi-a succed a merge la teologie la Viena. La ce observ, că la Viena și la Pesta s'au trimis totdeauna tinerii cei mai buni; ear' eu am reușit ca primus în a VIII-a clasă, și „eximio modo maturus”, ce poate vedă ori-și-cine din testimonile mele; așadar' nu am avut lipsă de poclonituri etc., ca să pot merge la Viena la sfînta teologie.

Mai încolo scrie, că la examene am eșit „via gratiae gratis datae”; mă provoc la in-

dica, din care poate vedă ori-și-cine, că modernul (! Red. „Trib.”) cardinal, Eminența Sa Dr. Gruscha, fost atunci profesor, mi-a dat eminență, ear' doctori subscriși și cu sigilul parochiei aulice (! Red. „Trib.”) mi-au exorat următoarele și stradat:

„Quo tempore studio S. Theologiae cum maxima diligentia vacavit. In hujate c. r. scientiarum Universitate praellectus in Jus cemonicum per duo semestria excepit, et tentamen rigorosum ex Historia ecclsa et jure canonico cum successu subiit („per vota unanimita”). His junxit mores sacerdotes dignissimos, pietate ac modestia insignes etc.”

6. Mă numesc profesor obscur etc., eu îl rog pe el și pe alții să cetească a) „Observațiuni relative la limba maghiară”, publicate în „Observatorul” nr. 19 din 4/16 Martie 1881, care în „Religio”, foaie bisericească ungurească le-am publicat și în limba maghiară subscriindu-mă; b) cetească „Reflexiuni făcute de George Pascha, profesor de sf. teologie în Gherla la programul gimnasiului gr-cat. din Năsăud”, publicate în „Observatorul” nr. 104 din anul 1878; c) ce privește principiile mele o poate afla din cele sus citate cu ocaziunea suspendării protopopului Berinde.

7. Mă numesc și istoric obscur, eu îl rog ca să cetească „Geniul Romei”, care l-am dat publicității sub falsul nume „Armenopolitani” în „Observatorul” nr. 23 din anul 1879.

Am scris mult și multe în genere în foile românești dela anul 1869, precum și în cele ungurești, din care nu va pute nimeni arăta, că nu s'fi iubit neamul meu românesc. Pe oamenii fuduli, copilăroși și fanatici i-am combătut în scris sau i-am desprețuit.

8. Din împregiurarea, că eu la preumblare fiind cu tineretul seminarial li-am adus înainte pe un erudit belgian, care a voit a proba, că limba belgiană ar fi fost limba primă a genului omenes, am făcut și eu câteva asemănări; și între altele am Țis, că nu sciu Nemții au învîțat a vorbi dela noi, ori noi dela Nemți, făcînd câteva observațiuni umoristice; așa de exemplu nemțescul Kopf dela cofă; nemțescul Hand dela handur de cănepă; nemțescul Fuss dela românescul fus etc., ba și unele verbe am adus înainte, dintre care numai unul citez aci: „măhen” a così, dela românescul „a maha” cu mîna. Ba spusule-am și despre cuvîntul Ungur, că se derivă dela „Angra” (= das Oberhaupt des bösen Geistes. Dr. Werner Relig. et Culte pag. 161.) Chior, că nu se derivă dela Kóvár, ci dela Thiur (Thiu=deus, ar sau ur=soł l. c.); așadar' ar fi consult, am Țis, ca să nu scriem Chior, ci Thiur, cum se și exprimă Românii de aici. Thiur-arlocuința soarelui, Heliopolis pe grecește. În Thiur, la Butteaș a și fost o cetate mare, care, cum arăta numele, a fost biserica soarelui. Că cuvîntul Turtiu este dărimat din cuvîntul tursic *tur-turris*; losna-lune, nume a unei comune lîngă Gherla, Samos-soare, Theissa-deița luna (veți la autorul citat). „Racolia” Corneliu a Lapide îl traduce „Male-dentatus”, așadar' pe românesc ar fi Ren-colțiu etc. etc.

Și pentru d'al de acestea discipulii se Ție în batere de joc pe profesorul lor; aceasta numai la Români, Țice discipulul meu, că s'a întemplat? (Să ne scusă onorabilii cetitori că tipărim acest „galimatias”, dar' a fost necesar pentru a pute judeca erudițiunea dlui Pascha, omul episcopului Szabó. Red. „Tribunei”).

9. Amintesc despre jurămint, că acela nu obligă fiind stors cu sila, cum se află aceasta la autorul latin „Gury”; discipulul meu prin atitudinea ce ia el față cu episcopul meu, căruia i-a jurat obediență și reverență nesilit de nimenea, arată că jurămintul lui deși voluntar emis nu-l obligă. Acesta este un ce subversiv.

În urmă, nu pentru a mă lăuda, ci pentru a mă apăra aduc la cunoștință, că până acum amăsurasit puterilor mele m'am năsuț a-mi arăta iubirea de neamul românesc și în faptă. Vre-o 30 jugere de pămînt și grădina plină de pomi plantați de mine o am dăruit unui institut românesc. Martor imi este s. consistor gherlan; la școala conf. gr-cat. română din loc am dăruit 143 fl. v. a.; în cassa cea nouă parochială am dat din al meu 218 fl. v. a.; la o biserică română am dăruit un rind de vestimente preoțesci în preț de 50 fl. v. a. etc. Și totuși eu sînt pătătosul și Românul cel rău; pentru-că am cutezat a combate anarchismul și principiile subversive de ordine ce vîdău că se încuibă în sinul bisericii noastre.

George Pascha,

asesor consist.

Di Pascha ni-a mai adresat încă o scrisoare, pe care însă nici d-sa nu va mai insista să o publicăm.

Pentru publicul românesc va ajunge această scrisoare, ca să judece cine e episcopul Szabó, când un asemenea om ca autorul scrisorii de mai sus, se simte între tot clerul diecesan mai chemat a se pronunța asupra episcopului, când

episcopul Țice ani de Țile, Ți de Ți, „se preumblă când pedestru când în caretă” cu acest preot, altcum onorabil, dar' foarte — confus.

CRONICĂ

Distincțiune. Cetim în „Pest. Lloyd” că M. Sa Monarchul a conferit preotului gr-or. și asesor consistorial în Lugoj, Mihail Ignea crucea de aur pentru merite cu coroana.

Neecroloage. Primim următoarele anunțuri funebreale: Daniil Gabor, subȚie reg. în pens. și asesor consistorial, cu inima plină de durere, în numele său și al numeroșilor conșăngei aduce la cunoștință, că iubita sa soție Emilia Gabor născ. Moga, membră a „Reuniunii femeilor române din loc”, în urma unui morb repentun, astăzi la 6^{1/2} oare seara, în etate de 50 de ani, și în al 31-lea an al fericitei sale căsătorii, și-a dat nobilul său suflet în mînilor Creatorului. Rămășițele pămîntesci ale neuitatei defuncte se vor transporta Vineri în 13/25 Noemvrie, la 2^{1/2} oare d. a. din locuința sa Strada Weininger nr. 14 în biserica gr-cat., unde se va pontifica prohodul, și de acolo în cimiterul din suburbul Poarta-Turnului, spre repaus etern. Fie-i Țîrîna ușoară și memoria binecuvîntată. Si-biu, în 11/23 Noemvrie 1892.

— Subscriși cu inima frîntă de durere aducem la cunoștință tuturor conșănge-nilor, amicilor și cunoscuților, că iubitul nostru soț, tată, fiu, frate și ginere Elia Dogariu, paroch gr-or. român în Arad, după scurte suferințe, și-a dat nobilul său suflet în mînilor Creatorului la 6 oare seara în 9/21 Noemvrie 1892, în etate de 45 de ani, și în anul 21 al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămîntesci se vor așeza din piața Tökölly nr. 8, după rîitul bisericii gr-or. române în 11/23 Noemvrie 1892, la oarele 10 din Ți. în capela familiei Dogariu. Arad, 10/22 Noemvrie 1892. Fie-i Țîrîna ușoară și memoria eternă! Iuliana Dogariu născ. Grema, soție; Gregoriu Dogariu, fiu; Ana și Iuliana Dogariu, fiice; Ioan Dogariu, preot gr-or. român în Ianova; Toma Dogariu, jude la tabla reg. în Timișoara, ca frați; Ana și Maria Dogariu, ca surori; Elisabeta Dogariu, ca mamă; Avram și Ana Grema, ca socri.

Concert. „Corul plugariilor români din Sebeșul săseșc” sub conducerea inv. N. Todea, va arangia Sămbătă în 14/26 Noemvrie a. c. un concert în sala dela hotelul „Leul-de-aur”. Prețul intrării de persoană: 40 cr. Începutul la 7 oare seara. După concert petrecere cu dans. Sebeș-lăs., în 20 Noemv. 1892. Program: 1. „Uite, mamă”, cor de G. Dima. 2. a) „Coroana cufundată”, cor de H. Bă-nicke; b) „Serenadă”, cor de H. Marschner. 3. „Dîna a apus”, cor de H. Pfeil. 4. a) „Despărțirea vînturilor”, cor de F. Mendelssohn-Bartholdy; b) „Cucuruz”, cor de V. Humpel. 5. „Zorirea”, cor de C. Attenhofer. 6. a) „Cîntec vîntătoresc”, cor de Tudor de Flondor; b) „Vîntul suflă dela Ost”, cor de J. Dürner. 7. „Sînt soldat”, cor de G. Dima.

Ministru susceptibil „Agramer Tagblatt” scrie că condamnările și preceutiunile fără margini ale nemaghiarilor sînt a se reduce la o circulară confidențială a ministrului de justiție Desider Szilágyi, adresată preșidenților de tribunal din țeară și în care acestia sînt provocați a procede cu cea mai mare rigoare la tratarea manifestațiunilor antimaghiare.

Cel mai tîner atașat. „Pester Lloyd” aduce știria, că contele Ioan Forgách, care a făcut la 18 c. examenul diplomatic în Viena, va fi numit în curînd atașat la ambasada austro-ungară din București.

Casarmă nouă în Orăștie. La 28 Septemvrie n. a. c. s'a început în Orăștie con truirea unei casarme noue pentru infanterie. Casarma va trebui să fie gata în Oct. 1893. Lucrările de construcție se execută prin arhitecții Mazuchi și Drotta din Alba-Iulia.

Schimbaria monedelor vechi de argint. În virtutea unei ordonanțe a ministrului de finance, monedele de argint valută convențională se primesc la cassa statului în deplina lor valoare nominală numai până la 31 Decemvrie a. c. După acest termen se restituie pentru ele numai valoarea argintului, ceea-ce înseamnă o pierdere de 80 procente.

Scandalul în camera deputaților din Viena. După-cum se depeșează din Viena, afacerea cu scandalul întemplat Țilele acestea în camera de acolo a fost predată comisiunii de desaprobară. În raportul său prezentat camerei deputaților, comisiunea desaproabă purtarea lui Menger și Masaryk, cei care au provocat scandalul. Casa a luat la cunoștință raportul și cu acestea afacerea s'a aplanat.

Întrunirea dela Iași. Cetim în „Românul”: Un mare număr de membri ai clubului liberal din București și delegați din județe au sosit Duminecă dimineața la Iași. S'a făcut un pelerinagiu la mormîntul lui Cogălniceanu și la oara 1 s'a deschis întrunirea în sala Pastia. În slă nu putea pînă trunde nimeni fără o cartă specială de invitațiune. Dl general Racoviță salută de bună-venire pe delegații din țeară și propune ca președinția întrunirii să se dea dlui D. Sturdza. Dl Sturdza mulțum apunînd că atribuie această onoare faptului, că este unul din cei mai vechi care reprezintă partidul național-liberal încă dela obârșia lui”. Vorbiră în urmă dñii A. Stolojan, V. Ghiorgbian, D. Gianni, Pană Buescu, A. Djuvara, C. I. Stoicescu și în

Publicațiune.

Din partea subscrisiei primăriei comunale se aduce prin aceasta la cunoștință publică, că în 11 Decembrie st. n. 1892 la 2 oare d. a. se exarandea în cancelaria comunală din Poiana comunală, 2 mori de apă ale comunei politice și 1 moară de apă a comunei bisericesti Poiana, în licitațiune publică.

Prețul exclamării e satorit cu 880 fl. v. a. ear' vadiul cu 10% dela prețul exclamării. [6124] 3-3

Oferte în scris, sigilate și provădate cu timbru de 50 cr., încă se primesc și sînt a se adresa la subscrisa primărie; se vor considera însă numai acele, cari se vor prezenta înainte de oara începerii licitațiunii susfixată.

Condițiunile de licitațiune sînt expuse la vedere publică în oarele de oficiu în cancelaria primăriei comunale din Poiana și a preturii cercuale din Mercurea.

Poiana, în 18 Noembrie 1892.

Primăria comunală:

Dumitru Gișe,
primar.

E. Popp,
notar.

Doi învățăcei

se caută pentru
tipografia „Institutului Tipografic”
în Sibiu.

A apărut:

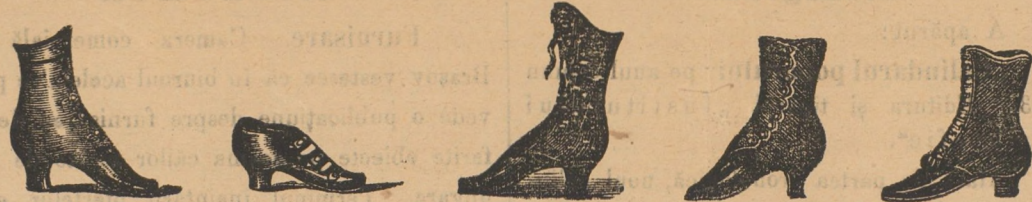
Clara Milici

Novelă

de
I. Turghenev.

Traducere din limba rusă
de
Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

A se lua la binevoitoare cunoștință!

Subscrisul își ia voe a face onoratului public respectuoasa arătare, că

Depositul seu de încălțăminte

pentru toamnă și iarnă e complet asortat și se compută prețurile cele mai ieftine. În acela se pot capeta:

Stifete de pele pentru dame, cu gumă, dela fl. 3—7.50;
" " " " " " **bumbi și sinor,** dela fl. 4—9.50;
" " **postav** " " " **gumă** dela fl. 3.50—7.50
" " **mătășă** " " " " dela fl. 3.50—4.50

Papuci comodi de pele, de postav și de păslă pentru dame
dela fl. 1.20—3.50;

Papuci femeiesci de galanterie pentru tinerime ca: **papuci de joc**
și de **mireasă**, de pele de căprioară, de lac, de satin alb, de atlas
în toate colorile.

Cisme de iuft pentru domni dela fl. 10—14;
" **palmaston** " " înalte, tivite cu pele, dela fl. 6—9;
" **halina** " " până peste genunchi, ptu venat și călătorie;
" **de postav** " " de toată înălțimea și mărimea, cu tivitură
de pele, dela fl. 4.50—7.50;

Stifete de pele pentru bărbați, cu gumă, dela fl. 4—8;

Păpuci de munte " " dela fl. 7—8.50;

Stifete de pele pentru fete, de toată înălțimea, cu gumă și bumbi,
foarte la preț;

Păpuci de copii executați în toată formă;

Cisme cu răsfrântură pentru băieți dela fl. 3—5,

și încă multe alte articole ce nu sînt indicate aici se află în deposit, precum
și **galoși** frumoși și practici pentru dame, domni, fete și copii, și **tălpă**
de gumă pentru pantofari.

Marfa a fost deja de multe-ori recunoscută de bună, e furnisată de
cei mai buni fabricanți, și fiecare mușteriu se poate adresa cu încredere
cătră subscrisa firmă, unde negreșit va fi servit bine și real.

Cu tot respectul [5523] 10—10

M. Bachholzky,

Sibiu, strada Cîsnădiei nr. 24.

Tot aci se primesc și două fete de boltă.

„ARDELEANA”

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

AVIS.

Institutul de credit și de economii „ARDELEANA”,
societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața-mare nr. 2 și 4 în
casele proprii, primesce

depuneri spre fructificare

sub următoarele condițiuni:

[5784] 11—

- depuneri făcute la a căror ridicare nu se recere aplicare cu 5%;
- depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor cu 5 1/2% și
- depuneri făcute pe timp mai îndelungat de către biserici, școli, corporațiuni culturale ori cu alt scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectui și prin postă.
Orăștie, la 1 Noembrie 1892.

Direcțiunea.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțoească
este

„LE GLORIA”

de [4811] 5—20

Josif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare,
20 diplome „Hors Concours”.

„LE GLORIA” hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte
hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.

„LE GLORIA” este numai atunci când pe fiecare cartică se pre-
vede firma „Joseph Bardou & Fils” ca inscripțiune.

„LE GLORIA” hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase
cât și dințate (perforate).

„LE GLORIA” se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenită până
acuma de excelentă.

„LE GLORIA” hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile
„Nürnberg și hârtie en gros” precum și la trafici.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcălă și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Tolu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcișitul.** Obiceiurile țărănilor ruși la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Floca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunița** de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Oatrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușă cu trei picioare.** Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Genușetca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novelă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Soăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcălă în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Poșacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalîn păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinșă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Banca transilvană de asociațiune, societate pe acții
ÎN SIBIU

face cunoscut, că și-a lărgit localurile magaziei-sale prin clădirea unei magazii
noue și că înmagazinările ce au fost din când în când sistate din cauza lipsei
de spațiu se pot reînchepe.

Banca liberează la cerere mărfurile sosite cu trenul și destinate pentru
înmagazinare, și acordă anticipațiuni pentru ele, după-cum așează și mărfuri
ce stau afară din magazinele sale. Mărfurile sosite cu trenul și adresate
„Magaziilor băncii transilvane de asociațiune, societate pe acții”
beneficiază fără considerare la durata mai scurtă sau mai lungă a înmagazi-
nării de favorul scutirii de accis, care e a se solvi numai pentru mărfurile
ce se importează din magazine în oraș.

Cu acest privilegiu se indică în general la sfera de activitate a „Băncii
transilvane de asociațiune, societate pe acții” care se extinde asupra următoarelor:

- acordarea de credit la economii, industriași și comercianți, la tovarășii
și a. m. d. în cont curent și prin scont de cambii;
- acordarea de credite de lombard pe lungă asigurare hipotecară sau de
altfel;
- cumpărarea și vîndarea de produse și mărfuri pe cale comisionară sau
pe socoteala proprie;
- cumpărarea și vîndarea, precum și luarea și darea în arîndă de mărfuri
depositate și mijlocirea astorfel de afaceri, promovarea îmbunătățirilor de
pământ și regulării de proprietăți;
- promovarea și mijlocirea înființării de întreprinderi economice și comer-
ciale etc.

Prospecte precum și ordinea de exploatare și tarife de ale întreprinderii
de deposit stau grațuit la dispoziție. [5781] 6—

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află următoarele
tablouri de vîndare:

Deputațiunea română la Viena.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Vandalismul din Turda,

6 fotografii, care reprezintă după natură casele dlui Dr. Rațiu
după devastarea lor.

Prețul fiecărei fotografii 1 fl.